

Bilag 2.

Justitsministeriet.

København, den 2. december 1953.

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 20. november 1953 fremsendes hermed i 20 eksemplarer besvarelse af de i skrivelsen stillede spørgsmål.

Hans Hækkerup.

/ Chr. Ludvigsen.

Til formanden for folketingets udvalg angående forslag til lov om rigsretten, hr. folketingsmand Holger Eriksen, folketinget.

De i udvalgets skrivelse af 20. november 1953 stillede spørgsmål skal man besvare således:

ad 1 ad § 1:

Forslagets ordlyd er den samme, som er anvendt i grundlovens § 60, der ligeledes taler om „..... ministrene“. Dette bør formentlig ikke ændres.

ad 2 ad § 12:

Efter nøjere overvejelse af spørgsmålet om, hvorvidt der bør være adgang eller pligt til optagelse af dissenser i rigsrettens domme, er det justitsministeriets opfattelse, at en udtrykkelig bestemmelse herom vil være ønskelig, da det ellers vil være tvivlsomt og derfor overladt til rigsrettens egen afgørelse i praksis, om man i denne forbindelse skal følge

e n t e n

a) den for Højesteret gældende bestemmelse i retsplejelovens § 218, stk. 1, hvorefter domme afsagt af Højesteret skal indeholde oplysning om de forskellige meninger under afstemningen, såvel vedrørende resultatet som vedrørende begrundelsen, med oplysning om stemmetal, men uden angivelse af dommernes navne,

eller

b) den for retterne iøvrigt gældende regel i retsplejelovens § 216, stk. 5, hvorefter stemmetallet ikke må optages i rettens afgørelser, således at denne bestemmelse i overensstemmelse med det i praksis antagne ikke anses for at være til hinder for afgivelse af dissenterende votum efter domskonklusionen uden dommerens navn,

eller endelig

c) den praksis, der fulgtes af Højesteret, indtil retsplejelovens § 218 blev ændret ved lov nr. 112 af 7. april 1936, og ifølge hvilken praksis Højesteret hverken anså sig berettiget eller forpligtet til at optage dissenser i de afsagte domme.

Det er endvidere justitsministeriets opfattelse, at der i denne henseende bør gælde samme regler for rigsrettens afgørelser som for Højesterets. Rigsrettens afgørelser vil — som tilfældet har været i Norge — kunne være af stor betydning for den konstitutionelle praksis og bør derfor ligesom Højesterets domme begrundes i videst muligt omfang. Også mindretalsudtalelser vil kunne have stor betydning ved fortolkningen af sådanne afgørelser.